

SZAKMAI ÖNÉLETRAJZ

Személyi adatok:

Név: Rimányi Judit
Születési hely és idő: Szombathely, 1962.07.10.
E-mail: jrimanyi@gmail.com
Munkahely, foglalkozás: LORIGO AMI táncpedagógus
Rimányi TS – SZUSZ SE

Tanulmányok, végzettség:

2010-2011. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest -
Tánctanár Mesterképzési Szak
2002-2006. Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest -
Modern Társastánc Táncpedagógus Szak
1986-1989. Országos Közművelődési Központ Művészeti Intézete (Népművelési Intézet),
Budapest – Társastánc csoport vezetése „C” kategória
1981-1985. Berzsenyi Dániel Tanárképző Főiskola, Szombathely - Történelem–népművelés
Szak
1977-1981. Kanizsai Dorottya Gimnázium – Középiskola és Érettségi

Egyéb képesítés, képzettség:

1986-1987. Idegen nyelvi Továbbképző Központ, Veszprém – Német középfokú nyelvvizsga

Munkahelyek:

2006-tól folyamatosan Rimányi TS – SZUSZ SE – edző, koreográfus
2006-tól folyamatosan LORIGO Nonprofit Kft és LORIGO Alapfokú Művészeti Iskola,
Szombathely – ügyvezető igazgató és táncpedagógus
2001-2011. Magyar Táncművészeti Főiskola - óraadó
1995-2005. Haladás VSE, Szombathely – Táncszakosztály edző, koreográfus
1986-1990. Bem József Általános Iskola, Veszprém – történelem tanár és programszervező
1985-1986. Művelődési és Sportház, Szombathely – művészeti előadó

Egyéb információk:

2006-2013 – Magyar TánSport Szakszövetség – versenytánc szakági elnökségi tag
2005-től folyamatosan – WDSF tagság
2005-től folyamatosan - WDC tagság
1990-től folyamatosan – Magyar TánSport Szakszövetség kiemelt pontozóbírója és döntnöke
2012 – Szeged, Gyermek formáció arany fokozatú minősítés
2002-2006 és 2009 – Magyar Bajnok Standard-mix Formáció edzője és koreográfusa.
2004 – EuroPas-díj
2001 – Pedagógiai-díj

Köszönöm a jelöléseket és egy-két mondatban vázolnám elképzeléseimet. Mindezen vélemények, ötletek kidolgozását az elnökség közös munkájával képezem el.

A Magyar TáncSport Szakszövetség megalakulásának kezdete óta részese vagyok az életének. Kezdetben, mint táncos, majd edző, aztán hosszabb ideig belülről is volt szerencsém figyelni az ott zajló munkát. Változás, felháborodás, beletörődés, lecsillapodás, gyűlölködés, áskálódás, rágalmazás.... Minden szerepkörben csak elégedetlenséget láttam magam körül. Sosem volt (és lesz?), nyugalom és egység.

A döntéshozás, szabályalkotás mindig negatív ellenérzést vált ki az emberek többségéből. Nem azt nézik, hogy az kinek, minek és miért jó, hanem azt, hogy ez valakinek nem kedvező és ezért már rögtön rossz. Nagyon nehéz olyan szabályokat, döntéseket hozni, ami az összes tagszervezetnek, táncosnak, szakembernek kedvező, de törekedni kell a többség meglegedettségére.

Ezért fontos az építő vélemény és az ötletek meghallgatása, ami valljuk be, nem a táncos társadalom erőssége. Őrizzük, féltjük kiadni a jól bevált módszereket, ötleteket, ami fejlődéshez vezetne máshol is. Egyedül a kritika műfaja az, ami magas színvonalú a körünkben.

Az egyik legfontosabb feladat az utánpótlás nevelése. Meg kell találni a módot a fiatalok számára, ami vonzóvá teszi a versenytáncot mind egyéni, mind formációs vonalon. Nagyon fontos, hogy a versenytáncosok minél tovább, akár még seniorként is táncoljanak. Így kötődésük a táncsporthoz erősebb lesz, mert idővel belőlük lesz a néző, a szülő, a vezető, a szponzor. Számuk minél nagyobb, annál eredményesebbé válhat a sportág. Ezért kell a szabadidősportot megerősíteni mind a versenytánc, mind az akrobatikus rock and roll műfajában.

Üdvöztető lenne, ha a gyerekek a művészeti iskolákban megtanulnák az alapokat, és ha valaki tehetséges az a szabadidősporton keresztül eljutna a versenykönyves versenyzésig. Az, hogy két év alatt 2 000 fő körülire nőtt e táncosok létszáma, nagyon jó, de még mindig kevés, hiszen ahhoz, hogy ebből sok regisztrált versenyző kerüljön ki, a többszöröse kellene. Alap elképzelés, hogy ők alkotnák a piramis alját. Tehát egyértelmű, hogy ennek a létszámnak kellene a legmagasabb értéket mutatni.

A növekedés eléréséhez **fel kell mérni a jelenlegi helyzetet** hazánkban. Kapcsolatba kell lépni az utánpótlást nevelő intézményekkel (művészeti iskolák, tánciskolák stb.) és olyan lehetőségeket kínálni nekik, amik kedvezőek számukra (alacsony költségek, egyszerű szabályok, átlátható, tervezett versenyrendszer, kitűzött célok).

Népszerűsíteni kell még mindig a versenytánc műfaját, nem elég, hogy a televízióban néha látható. Az nem ugyanaz. A szülőket kell megnyerni ahhoz, hogy gyerekük táncoljon, hisz ők a jövő.

Egyéb táncműfajokat kellene bevonni a szabadidősportba. A WDSF elképzelése is az, hogy újabb ágazatokat vonjon be nemzetközileg. Ehhez a táncosokat szintén a szabadidő szintjén lehetne elkezdni versenyeztetni.

A versenyévadot ezen a területen is előre kellene tervezni. Ugyanúgy versenynaptár kellene, melyben hónapokkal előre megtalálhatóak lennének a versenyek, hogy előre lehessen szervezni a nevezést, indulást.

A szabadidős versenyeknek nem szabadna maratoni hosszúságúaknak lenni, melyre sajnos volt már példa. Korlátozni kellene ezek időtartamát is.

Néhány gondolat a **kerekés székes táncsporthoz**:

Első **nagyon fontos** dolog **feltérképezni az országos helyzetet**, mind a sportolók, mind a szakemberek terén. Jó és kellő számú oktatóra van szükség ahhoz, hogy versenyzők legyenek. Ha nincs, akkor képzéseket kell szervezni számukra.

Népszerűsíteni kell ezt a műfajt is, hogy merjenek a kerekés székesek minket választani, a tánccal foglalkozni.

Meg kell alkotni a szabályrendszert, amely csak nemzetközi szinten található meg.

Ha a szabadidősporttal elérjük a várt célt, hogy még több versenyző legyen az országban, akkor lesznek igazán jó versenyek, sok-sok induló párral.

A pontozóbírók szerepe mind a szabadidős versenyeken mind a pontszerző versenyeken meghatározó, ezért szükség van magas szintű, átfogó és naprakész szakmai képzésükre.

Ezt nem csak drága, külföldi trénerekkel kell elképzelni. Itthon is sok eredményes, képzett szakember dolgozik, csak visszautalva az előzőekre, nyíltan és őszintén akarnunk kell segíteni. Nem elméleti frázisokat hangoztatni, hanem saját tapasztalatokat és módszereket felvállalva továbbadni.

A továbbképzéseket össze kell hangolni az edzői és a döntnöki képzésekkel, hisz átfedések vannak a testületek között. Ami az edzőknek technikai kérdésekben fontos, azt a döntnököknek és a pontozóknak is tudnia kell.

A pontozóbíróknak is előre kell tervezni az éves programjukat, nem csak a versenyzőknek. Ehhez a felkéréseknek időben meg kell történnie, figyelembe véve az aktuális kijelölési szabályokat. Így is előfordulhatnak váratlan helyzetek, amiket a lehető leggyorsabban meg kell oldani.

Nagyon hasznosnak találnám, ha egy-egy verseny után szánnánk rá időt és mernénk beszélni arról, hogy hogyan, milyen szempontok szerint pontoztunk, mit tapasztaltunk a versenyen, miket láttunk, amit mi jónak vagy rossznak ítéltünk meg. Mindezt tehetjük úgy, hogy nem konkrétan egy-egy párról beszélünk, hanem benyomásokat közlünk és bocsátunk vitára.

WDSF pontozóknak minél több továbbképzésen részt kellene venniük, az ott hallottakat pedig hazai képzéseken megosztani a kollégákkal. Emellett a kiemelt nemzetközi versenyen való pontozások tapasztalatait is szívesen meghallgatnánk egy-egy alkalommal. A WDSF szabályok, pontozási szempontok és szisztémák is változnak, ezeket a hazai szakembereknek is követni kell.

Megválasztásom esetén a fenti témák javításán szeretnék dolgozni, meg a sok-sok, ezen kívül előforduló probléma megoldásán.

Az eredményes, KÖZÖS, munka reményében, várom szavazatokat.

Szombathely, 2016. 05. 08.

Köszönöm

Rimányi Judit